

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.517 van 15 juli 1997
in de zaak A. 74.926/IV-16.693.**

In zake : Jacobus JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVE VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 10 juli 1997 namens Jacobus JANSSENS werd ingediend door zijn raadsman A. LUST, advocaat te BRUGGE, om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van: "het besluit van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening van 20 juni 1997, referte 96/190, houdende beslissing tot het uitvoeren van ecologische oeververdedigingswerken langs de rechter oever van de IJzer op de innemingen nr. 10 en 12, zoals aangeduid op het plan A3 nr. Ijz.0004, hem toebehorend, en dit overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 16 december 1996 betreffende de waterkeringen, een en ander op grond van machtsoverschrijding, machtsafwending en schending van substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 juli 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juli 1997 om 11 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat N. DE CLERQ die loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker mede-eigenaar is van een goede 23 ha bouw- en weiland die uitgebaat worden door de b.v.b.a. SOPANOL en de echtgenoten NOLLET en waarbij op 3 ha 9 a en 23 ca (innemingen 10 en 12) ervan door het bestreden besluit een erfdienstbaarheid van openbaar nut wordt gevestigd voor het uitvoeren van waterkeringswerken aan de Ijzer;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of

verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem berokkent als volgt omschrijft:

"Uit de stukken blijkt dat de eigendom van verzoeker zal ingenomen worden, eensdeels om een verhoogde binnendijk op aan te leggen, anderdeels om het overige van het terrein een louter ecologische bestemming te geven. In elk geval zal het terrein binnen de bestaande bandijk en de aan te leggen binnendijk voor normale landbouwexploitatie niet meer aanwendbaar zijn en zelfs kunstmatig overstroomd worden om er biotopen van fauna en flora toe te laten er zich weelderiger te ontwikkelen. De werken zullen ook zeer aanzienlijke grondverplaatsingen met zich brengen (...). Men weet dat de aanbesteding der werken doorging op 10 juli 1997 en dat het de bedoeling is er na de wettelijke termijn van dertig dagen zo spoedig mogelijk een aanvang mee te maken.

Het hoeft geen betoog dat de uitvoering van zulke omvangrijke en ingrijpende werken niet alleen de normale landbouwbestemming van de gronden definitief zal verwoesten, maar ook hun uitzicht en kwaliteit. Eenmaal zo ver mag men de toestand wel irreversibel noemen. In elk geval zal de actuele toestand nog slechts uiterst moeilijk, zoniet quasi onmogelijk, kunnen hersteld worden.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit veroorzaakt derhalve onmiskenbaar een MTHEN";

Overwegende dat deze uiteenzetting niet overtuigt; dat, daargelaten de vraag of het door verzoeker ingeroepen nadeel zijn oorzaak vindt in de bestreden beslissing zelf, dan wel in de latere af te geven bouwvergunning(en), niet blijkt dat dit nadeel het vereiste ernstig en moeilijk te herstellen karakter vertoont; dat, eveneens daargelaten de vraag of de betrokken percelen door de bestreden beslissing niet meer aanwendbaar zouden zijn voor de normale landbouwexploitatie, verzoeker (een rustend gynaecoloog die de betrokken gronden niet zelf uitbaat) in zijn verzoekschrift niet op voldoende wijze doet blijken dat het verlies voor

landbouwdoeleinden van 3 ha 9 a en 23 ca, voor hem een ernstig nadeel is; dat, met andere woorden, dit verlies zich aandient als een zuiver financieel nadeel dat in principe steeds herstelbaar is; dat, wat het definitief verwoesten van het uitzicht en de kwaliteit van de gronden door de uitvoering van de werken betreft, verzoeker evenmin op enige wijze een gegeven aanbrengt waaruit kan worden besloten dat dit nadeel ernstig is, temeer daar verzoeker noch aldaar noch in de omgeving woont, en hij, behalve zijn hoedanigheid van mede-eigenaar, geen enkele andere persoonlijke band aangeeft met de betrokken percelen, waaruit zou kunnen worden besloten dat het "verwoesten" van het uitzicht en de kwaliteit van die gronden, voor hem een nadeel is dat het zuiver financiële overschrijdt; dat, wat ten slotte het uitvoeren van aanzienlijke grondverplaatsingen betreft, verzoeker evenmin aanvoert waarom dit voor hem een ernstig nadeel is; dat, bovendien dit nadeel hoe dan ook moet worden beschouwd als van tijdelijke aard en derhalve niet moeilijk te herstellen;

Overwegende dat deze vastellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juli 1900 zevenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

A. BEIRLAEN.